

Simplicitatea

(18, 47)

1. Sim - pli - ci - ta - te mi - nu - ne, A Dom - nu - lui

iu - bi - re, La Ti - ne nu'i fă - lo - șa - e, Nu - mai

ce Dom - nul cre - ă. Nu - mai ce Dom - nul cre - ă.

2. Blândețe, simplitate, Cari a te smeri-ți place
 Și Tu pe noi ne-ai vindecat
 ∴ De al lui Adam păcat. ∴

3. Că tu pe Dumnezeu iubești Și în El te îndulcești
 Că el îți dă prisosința
 ∴ Și-mplinește dorința. ∴

4. Așa inimă fără rău, O ajută Dumnezeu.
 Și Dumnezeu cu mirare
 ∴ Îi cinstește putere. ∴

5. Simplitatea-n Dumnezeu Scutită-i de orice rău
 Ea-i moartă de către păcat,
 ∴ N-o-nvinge cel necurat. ∴

6. Dumnezeu o miluiește, Dar din cer îi cinstește.
La bine ca pe Fiul Său,
:: Tot o poartă Dumnezeu. ::

7. Simplitatea-i oglindă Nefățarnică, sfântă.
Ea-i pecetul Duhului Sfânt,
:: Care-n ea-i sălășluit. ::

8. Simplitatea desparte Singură de păcate:
Pe ea a ales-o Domnul
:: Și-o păzește-n tot locul. ::

9. Ea umblă așa curată, Aici pe calea strâmtă.
Cu Dumnezeu poartă răbdând
:: Crucea aici pe pământ. ::

10. Ea-n Dumnezeu viețuiește Și tot la El privește
Fără grijă, fără frică
:: La Dumnezeu se uită. ::

11. În mâinile lui Dumnezeu Ea predă tot veacul său
Și-așteaptă numai la vreme,
:: Domnul pe-ai Săi să-i cheme. ::

12. Ea pe oricare iubește Și nu se făloșește,
Pe cel mahnit a-l mângâia,
:: E toată bucuria. ::

13. Mărire ea nu primește, Disprețul îl suferă
Că ea răul îl urăște,
:: La bine mulțumește. ::

14. Oare e ceva pe pământ, Decât copii mai iubit?
E'a lor regatul cerului
:: Și viața veacului. ::

15. O! Tu floare din cer de sus, Cari te-a dobândit Isus!
Că a lui Dumnezeu pace,
:: În tine locuiește. ::

16. O! Tu nevinovăție, Cum doresc după tine!
Isus a mea bucurie
:: Locuiește în mine. ::

17. O! Tu Fiul lui Dumnezeu, Fuși plecat Tatălui Tău.
Ca și eu de bună voie,
:: Să mă pot preda Ție. ::